

Το πρώ το από τρία σημειώ ματα ,Έτσι για να μπουν τα πράγματα σε μια
σειρά και να ξέρουμε:

- □ Τι;; λεμέ και Τι;; ακούμε να μας λένε!!!□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□

A. Παντελόγλου. Χημικός– Msc Βιοχημικός Μηχανικός Ι.Τ.Α.Π1

ΣΗΜΕΙΩΜΑ 1: □ Τα νερά ενός τόπου είναι «κοινόκτητη περιουσία» του κόσμου του τόπου.

Και ο «κόσμος των τόπων» μπορεί και πρέπει να έχει **την ουσιαστική φροντίδα και τον τελευταίο λόγο** για την διαχείριση της περιουσίας του αυτής!. Με την δημοκρατική ψήφο του βέβαια, δίνει «**πάγια εντολή**», προς την εκάστοτε εκλεγόμενη εξουσία, του όποιου επιπέδου, (τοπική, περιφερειακή, κεντρική) **να διαχειριστεί νόμιμα και σωστά** «το κοινόκτητο αυτό αγαθό» για όσο διαρκεί η εντολή της εξουσίας τους.

Και αυτό απλά και λογικά σημαίνει: να το προφυλάξει ποιοτικά και ποσοτικά και να το καλύτερέψει. Να το μοιράσει δίκαια για όλο τον κόσμο σύμφωνα με της ανάγκες του. Και αν γίνεται, να το «αυγατύνει». Είναι κατανοητό ότι: τα νερά ενός τόπου είναι για να εξυπηρετούν την ζωή και «της παραγωγής» των ανθρώπων που φιλοξενούνται σε έναν τόπο. **Όμως:** όπως «η φιλοξενία» δεν μπορεί να γίνεται κατάχτηση!! έτσι και η οποιαδήποτε παραγωγική δραστηριότητα δεν μπορεί να γίνει κυρίαρχος και αυτοσκοπός και να παραγνωρίζει την ίδια την ζωή και της αναγκαιότητες για την **από κοινού συνύπαρξη** παραγωγών και ζωής στους τόπους. Για αυτό άλλωστε οφείλει η κάθε παραγωγή να γίνεται **«αδειο**

δοτημένα από την εξουσία»

και

να τηρεί

συγκεκριμένους νόμους, όρους και προϋποθέσεις.

Μια από της ποιο ουσιαστικές τέτοιες προϋποθέσεις, αφορά **την χρήση** των νερών του τόπου και κατά συνέπεια την διαχείριση των παραγόμενων **υγρών λυμάτων** από την γέννηση έως και την τελική τύχη τους!!!.

Για όλη αυτή την «υδατική πολιτική» της και το έργο της, η οποία εξουσία, έγκαιρα και ανοιχτά, οφείλει και πρέπει να πληροφορεί με **πληρότητα και ακρίβεια δεδομένων**, τον κόσμο της περιοχής, δηλαδή: τον ιδιοκτήτη των νερών!!! Και να ανταλλάσει γνώμες και απόψεις μαζί τους και ιδιαίτερα με τους **ενδιαφερόμενους και τους θιγόμενους** εξ αυτών, από τον τρόπο της διαχείρισης της «κοινόκτητης περιουσίας». Οι εξουσίες δε, κάθε εκλογική ευκαιρία κρίνονται πολιτικά για την διαχείριση και την εφαρμοζόμενη πολιτική τους αυτή **και** με τα νερά .

Κανένας, μα κανένας δεν αναθέτει στις εκλεγμένες εξουσίες, (Κεντρικές, Περιφερειακές, Τοπικές) να «σπαταλήσουν» τον κοινό πλούτο, να τον αφήσουν αφύλαχτο, είτε να τον ρίξουν «στην πλάστιγγα του παζαριού» με τον οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο επενδυτή «εν αγνοία του κόσμου». Πολύ περισσότερο, δεν αναθέτουν το ξεπούλημα του «έναντι κάποιων αργυρίων». Και όταν: με την όποια παράνομη **«ρύπανση»**, κάποιιοι ματαιώνουν

την καταλληλότητα χρήσης

του νερού,

σε έναν ολόκληρο τόπο (σαν πόσιμο, σαν ποτιστικό και για της άλλες «ανθρώπινες χρήσεις») τότε:

«οι ρυπαντές»

είναι αυτοί που ανατρέπουν «υπαρκτά και κατοχυρωμένα» δικαιώματα του κόσμου. Και **«οι εξουσίες»**

που (ενεργητικά είτε παθητικά) συνεργούν και τους το επιτρέπουν, είναι **συνένοχες**

στην πρόκληση της ζημιάς επί του «αγαθού κοινής κτήσης». Όταν τέτοιες καταστάσεις αποκαλύπτονται από τον κινητοποιούμενο κόσμο των τόπων, τότε

και οι δυο μαζί

(ρυπαντές και εξουσίες) είναι αυτοί που ανατρέπουν «τις προϋποθέσεις» για την ποιότητα αλλά και την συνέχιση της

ομαλής «διεξαγωγή της ζωής»

στον τόπο. Η

«διαχείριση της ζωής»

στους τόπους, είναι μεγάλο πράγμα για να την βγάλεις «σε πλειστηριασμούς» «έναντι αργυρίων». Ειδικά με το νερό, μιας και αυτό είναι θεμέλιο για την ζωή των ανθρώπων του τόπου.

Όποιος λοιπόν, ισχυρίζεται πως επιθυμεί να έρθουν τα πράγματα σε μια «σωστή και έννομη τάξη» είναι αναγκαία συνθήκη: Να θέλει να βρεθούν

αμέσως

οι αποκλίσεις της ποιότητας του τοπικού νερού

. Να βρεθούν άμεσες λύσεις

για να αποφεύγεται

το ροκάνισμα της υγείας

των ανθρώπων με παροχή τοξινωμένου- ακατάλληλου νερού.

Να επισημανθούν,

το συντομότερο δυνατόν

οι ρυπαντές και οι αιτίες ρύπανσης

και να σταματήσουν

άμεσα την αυθαιρεσία τους. Οδηγούμενοι μετά στην δικαιοσύνη, πρέπει να πληρώσουν για της ανομίες και παρανομίες τους.

Είναι αδιανόητο, υπεύθυνες, εκλεγμένες **τοπικές και υπερτοπικές** εξουσίες, υπεύθυνες για «την παράγωγη, διανομή και πώληση» νερού ανθρώπινης χρήσης,

να αγνοούν για χρόνια

, δικαιολογημένα αιτήματα πολιτών

για εγγυημένο καθαρό νερό ανθρώπινης χρήσης

και μάλιστα όταν το αίτημα τους είναι τεκμηριωμένο με δεδομένα που «επιστημονικά, πολιτικά και δικαστικά» είναι δικαιωμένα, από ανάλογες καταστάσεις σε άλλες περιοχές

της Ελλάδας. Και την ίδια στιγμή, έτερα αιτήματα χρήσης των ίδιων αποθεμάτων νερού, από ισχυρούς οικονομικά πολίτες των τόπων, εξυπηρετούνται άμεσα (με συμμετοχή είτε όχι, ορισμένων βαθμίδων εξουσίας).

Είναι πολιτικά απαράδεκτο

να κωλυσιεργούν «πνίγοντας» το αίτημα του απλού κόσμου και καταχωνιάζοντας το, να το αφήνουν άλυτο για χρόνια!! και ταυτόχρονα «να εξαπολύουν νέφη» παραπληροφόρησης και

«ανακριβών δεδομένων»

προσπαθώντας να αποκρύψουν από τον κόσμο την πραγματικότητα για την άδικη διαχείριση την μονόπλευρη παροχή για χρήση των τοπικών νερών.

Τελικά όμως

γίνεται πολιτικά τραγικό

το να

ισχυρίζονται πως επιτελούν

σωστή διαχείριση για προστασία των υδάτων του τόπου και κάνουν το παν για **προστασία «της φήμης του»!!**

Ενώ παράλληλα κατά-κεραυνώνουν και εκτοξεύουν «απειλές και αφορισμούς» προς κάθε έναν, που ζητά να ελέγξει την διαχείριση τους είτε ζητά τα δεδομένα με τα όποια οι εξουσίες παρέχουν «καθαρό εγγυημένο νερό ανθρώπινης χρήσης»!!! Έτσι συμπεριφερόμενοι απλά

κοροϊδεύουν τον κόσμο, ιδιοκτήτη των υδάτων

Σε μια «οργανωμένη πολιτεία»: η άμεση πληροφόρηση του κόσμου, η ανοιχτή συνεξέταση του προβλήματος **και η από κοινού** συμφωνία επίλυσης του, είναι η δουλειά, η εκ του νόμου υποχρέωση και ο ρόλος της κάθε εξουσίας και «των οργάνων του κράτους». (N3422/2006- συνθήκη του Aarhus). **Τότε:** μπορούμε να μιλάμε ότι οι εξουσίες και τα αρμόδια κρατικά όργανα, εκπληρώνουν τον ρόλο τους

για «αποκατάσταση δικαιωμάτων»

όλων των χρηστών του αγαθού που λέγεται νερό σε ένα τόπο. Τίποτα άλλο. Και ειδικά όταν εγείρονται

άμεσοι κίνδυνοι δημόσιας υγείας!!!

Όμως: αυτά τα απαραίτητα και αυτονόητα, δεν εξελίσσονται «κατά νόμο» στο κάθε «Ελλαδικό δοβλέτι»: Ειδικά αν «οι ρυπαντές» είναι **«οι κρατούντες και διαπλεκόμενοι με της εξουσίες»** και έχουν «στρώσει» την δουλειά με τους κρατικούς αρμόδιους, με χίλια δύο γραφειοκρατικά τερτίπια, σε «γλιστερούς δρόμους βολέματος καταστάσεων και εξυπηρέτησης υμετέρων συμφερόντων». Όταν όλοι τους διαθέτουν εκείνη την «Λουδοβίκεια νοοτροπία» ότι **ο νόμος είναι για τους άλλους,** και έχουν την νοοτροπία να παραμένουν **υπεράνω των νόμων**

Δυστυχώς:

με τέτοια πολιτικό-κοινωνικά δεδομένα, δεν προκύπτει η άρση των υπαρκτών προβλημάτων των υδάτων αλλά ούτε σταματά η «υποβάθμιση-ρύπανση» τους.

Κάποιοι μάλιστα, φτάνουν να επιμένουν σε απαράδεκτες απόψεις και να θέλουν να μας πείσουν πως το ορθόν είναι: ακόμη και να μας πουλούν για να χρησιμοποιούμε για της ανάγκες μας τοξινομένο νερό!! Ακόμη και αν αυτό περιέχει εξασθενές χρώμιο !! και άλατα άλλων βαρέων τοξικών μετάλλων!!.

